

Česká republika
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v plénu složeném z předsedy Pavla Rychetského, soudců Ludvíka Davida, Jaroslava Fenyka, Josefa Fialy, Jana Filipa, Jaromíra Jirsy, Tomáše Lichovníka, Vladimíra Sládečka, Radovana Suchánka, Kateřiny Šimáčkové, Vojtěcha Šimíčka, Davida Uhlíře a Jiřího Zemánka (soudce zpravodaje) ve věci návrhu skupiny 17 senátorů Parlamentu České republiky, zastoupené Pavlem Uhlem, advokátem, sídlem Kořenského 1107/15, Praha 5 – Smíchov, na zrušení ustanovení § 33 odst. 9 a § 33d zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, o návrhu Statutárního města Kladna, sídlem náměstí starosty Pavla 44, Kladno, zastoupeného JUDr. Josefem Vostřejšem, advokátem, sídlem Wenzigova 1871/5, Praha 2 – Nové Město, na přiznání postavení vedlejšího účastníka, takto:

Návrh Statutárního města Kladna na přiznání postavení vedlejšího účastníka řízení se odmítá.

Odůvodnění

1. Před Ústavním soudem je vedeno pod sp. zn. Pl. ÚS 40/17 řízení o návrhu skupiny 17 senátorů Parlamentu České republiky na zrušení ustanovení § 33 odst. 9 a § 33d zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“).

2. Podáním ze dne 21. května 2018 požádalo Statutární město Kladno, jehož jménem jedná Mgr. Milan Volf, primátor města (dále jen „navrhovatel“), Ústavní soud o přiznání postavení vedlejšího účastníka řízení. Navrhovatel svou žádost odůvodnil tím, že má právní zájem na výsledku řízení, neboť se rozhodl využít svého zákonného oprávnění a z titulu svého úřadu požádal Magistrát města Kladna o vydání opatření obecné povahy, kterým se stanoví oblast se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů na území Statutárního města Kladna. Uvedená žádost byla vyústěním usnesení 13. schůze Rady města Kladna ze dne 7. 8. 2017. Dne 7. 12. 2017 vydal Magistrát města Kladna, Odbor správní, pod č. j. OPŘ/4883/17 dle § 33d zákona o pomoci v hmotné nouzi opatření obecné povahy, kterým byla stanovena oblast se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů na území Statutárního města Kladna. Navrhovatel podotkl, že zdaleka není jediným subjektem, jehož se problematika lokalit se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů týká, a proto předložil „Memorandum o společném zájmu“, jehož signatáři jsou města a obce, které vyjadřují vůli účastnit se argumentace pro zachování současného znění zákona o pomoci v hmotné nouzi, neboť současná možnost postupu podle § 33 odst. 9 a § 33d citovaného zákona jim umožňuje naplňovat práva a povinnosti všech občanů a nikoliv pouze jedné ze skupin.

3. Návrhu navrhovatele na přiznání postavení vedlejšího účastníka v řízení podle hlavy druhé, oddílu prvního zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), tj. v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů, nelze vyhovět.

4. Zákon o Ústavním soudu je z hlediska vymezení účastníků a vedlejších účastníků řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů postaven na zásadě legality, tj. příslušné subjekty získávají takové postavení přímo ze zákona. Tento okruh subjektů je nutno respektovat, neboť byl zákonodárcem volen tak, aby do určité míry odrazil principy, na nichž je vystavěn ústavní pořádek České republiky (tedy především princip demokratické legitimacy orgánů státu, princip dělby moci a ochrany menšiny), a aby korespondoval se samotným předmětem řízení (tj. posuzováním souladu právních předpisů s ústavním pořádkem České republiky). Těmto principům odpovídá zákonné vymezení okruhu účastníků řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů (viz § 64 a § 69 zákona o Ústavním soudu); v těchto případech nelze přiznat postavení vedlejšího účastníka osobám, které prokáží právní zájem na výsledku řízení, a to ani podle § 28 odst. 3 zákona o Ústavním soudu. Proto již v minulosti obdobně Ústavní soud odmítl přiznat postavení vedlejšího účastníka řízení zájmovým skupinám, ačkoli i ty mají na výsledku řízení právní zájem [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 52/03 ze dne 20. 10. 2004 (N 152/35 SbNU 117; 568/2004 Sb.)]. Navíc, jak již zdejší soud v minulosti také konstatoval, v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů zákon o Ústavním soudu, s výjimkou případů nastalých v důsledku postupu podle § 35 odst. 2 a § 69 odst. 2 a 3 citovaného zákona, institut vedlejšího účastenství nezná [viz totožně nález sp. zn. Pl. ÚS 37/04 ze dne 26. 4. 2006 (N 92/41 SbNU 173; 419/2006 Sb.)]. O takový případ však v posuzované věci nejde.

5. Na základě výše uvedeného Ústavní soud podle § 28 odst. 3 zákona o Ústavním soudu rozhodl, že se navrhovateli postavení vedlejšího účastníka nepřiznává.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 5. června 2018

Pavel Rychetský v. r.
předseda Ústavního soudu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Gabriela Uhlířová